

LA INMACULADA CONCEPCIÓ DE MARIA

Observant aquest pannel, el que més sorprén és la quantitat d'elements diversos que envolten Maria. Un total de quinze símbols: un hort, una font, un xiprer, un lliri, un roser, una torre i un sol, situats a l'esquerra. Per la dreta continua: una estrella, una porta, un espill, una palmera, un cedre, una olivera i una ciutat. Als peus, una lluna amb les banyes cap a dalt.

Molts d'aquests símbols fan esment als escrits de la Bíblia, interpretats com atributs clars de les virtuts que ornem la dona destinada a ser mare de Jesús. El símbols són més nombrosos, ací estan ordenats d'esquerra a dreta i amunt i avall, fent referència al passatge d'on són extrets i la versió llatina i valenciana. Són els següents:

_ Un hort. "Hortus conclusus..."

Cant. 4, 12.

"Eres jardí tancat, germana meua, esposa, eres jardí tancat".

_ Una font. "Fons signatus".

Cant. 4,12.

"Eres font segellada".

_ Un lliri o assutzena. "Lilium convallium"

Cant. 2, 1.

"Jo sóc el narcís de Sarón, el lliri de les valls".

_ Un xiprer. "Quasi cipressus".

Ecclo. 24, 17.

"Vaig créixer com xiprer de les muntanyes de l'Hermón"

_ Un roser. "Quasi plantatio rosae in Ierichó"

Ecclo. 24, 18.

"Vaig créixer com roser de Jericó"

_ Una torre. "Sicut turris David collum tuum..."

Cant. 4, 4.

"És el teu coll com torre de David ornada de trofeus"

_ Un sol. "Selecta ut sol"

Apocalipsi.

"Aparegué al cel un senyal gran, una dona embolcallada de sol"

_ Una estrella. "Stella maris"

D'un himne medieval:

"Salve, Estrella del mar,

fèrtil Mare de Déu

i sempre Verge

feraç porta del Cel"

_ Una porta tancada. " Porta clausa".

Ez.44, 1 – 2.

"...Aquesta porta deu estar tancada, i em diu Yahvé: Aquesta porta ha d'estar tancada; no s'obrirà ni entrarà per ella cap home, perquè ha entrat per ella Yahvé..."

_ Un espill. "Speculum sine macula".

Sal. 7, 26.

"És el resplendor de la lluna eterna l'espill sense taca de l'actuar de Déu, imatge de sa bondat".

_ Una palmera. "Quasi palma".

Ecclo.24,18.

"Vaig créixer com palma d'Engadi".

_ Un cedre. "Quasi cedrus".

Ecclo. 24,17.

"Com cedre del Líbano vaig créixer".

_ Una olivera. "Quasi oliva".

Ecclo. 24, 19.

"Creixí com esplèndida olivera al pla".

Una ciutat. "Civitas Dei"

Sal. 87, 3.

"Moltes coses s'han dit de tu, ciutat de Déu".

La iconografia de la Immaculada s'inspira en un lleng de semblant disposició dels components, pintat a l'oli i atribuït a l'Escola Sevillana del mestre Francisco Pacheco, de finals del segle XVII, on es mostra Maria emmarcada per vint elements simbòlics.

A partir del Concili de Trento i amb l'inici del segle XVII, va ser la manera més habitual de representar la Immaculada. Temps després vindrien les Mares de Déus pintades per Murillo.

SEMBLANÇA D'AQUESTA ADVOCACIÓ

La Immaculada Concepció de Maria es considera que no va contraure el pecat original en nàixer, explicant que entre Maria i el dimoni, Déu va posar enemistats sense limitació de cap tipus. Així Maria no té el pecat original perquè mai va estar en contacte amb cap vici.

La salutació de l'arcàngel Gabriel a Maria indicava el gran privilegi: "Déu et salve Maria, plena eres de gràcia".

L'Església prompte va commemorar la seua santetat. Es dona la data de principi del segle V com a inici d'aquesta devoció. Molts sants han defensat la Immaculada Concepció com Raimundo Lulio, el beat Juan Duns Escoto, donant peu a infinites controvèrsies i argumentacions dels teòlegs.

Per fi, el 8 de desembre de 1884, Pius IX, defineix el dogma de Fe de la Immaculada Concepció.

